

Конспект Лекції 3 - Як протистояти спокусам (приклад Христа)

Доброго дня, шановні друзі! Ми продовжуємо предмет вивчення «Залежності». На двох попередніх лекціях ми говорили про те, яка природа залежностей, як людина потрапляє в залежності і як розвивається ця звичка. Давайте зараз подивимося, що являє собою спокуса. Слова «спокушати» або «спокусник» означають «спокушати, підштовхувати когось до гріха». Спокусник – це, відповідно, той, хто підштовхує нас до гріха. Ви, мабуть, одразу ж подумали про сатану та його спокуси. І, напевно, це буде найбільш яскравим і барвистим прикладом, ілюстрацією того, що являє собою спокуса. Отже, я пропоную, щоб ми разом з вами відкрили Євангеліє від Матвія. Це буде 3 розділ 16 - 17 вірші. Та 4 розділ 1-11 вірш

16 І охрившись Ісус, зараз вийшов із води. І ось небо розкрилось, і побачив Іван Духа Божого, що спускався, як голуб, і сховався на Нього.

17 І ось голос почувся із неба: Це Син Мій Улюблений, що Його Я вподобав!

отому Ісус був поведений Духом у пустиню, щоб диявол Його спокушав.

2 І постив Він сорок день і сорок ночей, а вкінці зголоднів.

3 І ось приступив до Нього спокусник, і сказав: Коли Ти Син Божий, скажи, щоб каміння це стало хлібами!

4 А Він відповів і промовив: Написано: Не хлібом самим буде жити людина, але кожним словом, що походить із уст Божих.

5 Тоді забирає диявол Його в святе місто, і ставить Його на наріжника храму,

6 та й каже Йому: Коли Ти Син Божий, то кинься додолу, бож написано: Він накаже про Тебе Своїм Ангелам, і вони на руках понесуть Тебе, щоб об камінь коли не спіткнув Ти Своєї ноги.

7 Ісус відказав йому: Ще написано: Не спокушуй Господа Бога свого!

8 Знов диявол бере Його на височезную гору, і показує Йому всі царства на світі та їхню славу,

9 та й каже до Нього: Це все Тобі дам, якщо впадеш і мені Ти поклонишся!

10 Тоді каже до нього Ісус: Відійди, сатано! Бож написано: Господеві Богові своєму вклоняйся, і служи Одному Йому!

11 Тоді позоставив диявол Його. І ось Анголи приступили, і служили Йому.

Ось ця, напевно, всім нам відома біблійна історія. У всякому разі, вона достатньо на слуху і тут ми можемо говорити про спокуси. Цікаво те, що якщо ми подивимося що відбувається, то з цих спокус, яких було три, ми

можемо виділити три категорії. Коли ви зустріваетесь зі спокусою, то насправді на вагах значно більше, ніж нам може здатися, на перший погляд. Ви думаєте: це лише одна моя помилка, всього лише одна моя провина, яка стосується тільки мене і нікого більше. І це відноситься тільки до мене, інших це не торкається. Так само Христос міг подумати: «це лише питання хліба, простого банального хліба, якого потребував Спаситель. Але чи це так? Справа у тому, що насправді питання стосувалося не тільки хліба, а було набагато важливіше. Насправді йшлося про наше - моє і ваше визволення.

Справа в тому, якщо ми говоримо про спасіння, яке мало бути скоєно безгрішним Сином Божим, який міг принести досконалу жертву, то вчинивши гріх, він фактично позбавив би кожного з нас можливості отримати прощення та виправдання від Бога Отця. А, на перший погляд, здавалося б, це всього лише хліб, всього лише хліб.

Друга спокуса - це спокуса, яка перевіряє мою довіру Богу. У спокусі ми можемо бачити, наскільки ми покладаємось і довіряємо Богові. Це стосувалося другої спокуси.

І третє, чого ми можемо тут навчитися – це вміння вчасно зупинитись. Отже, погляньмо ще раз на контекст того, що відбувається. Відразу ж, після того, як Христос хрестився, Бог Отець оголошує, що Він – Христос і Бог Отець любить свого Сина і прихильний до Нього. І в той самий час відправляє Сина для спокуси до пустелі. Христос міг спитати; - хіба я завинив чи ти мене не любиш? Міг спитати Христос. Але Бог часто припускає спокусу і в нашому житті. І ось зіштовхуючись із цими спокусами, ми повинні розуміти, що всі спокуси які б не були, потрапляють у три категорії.

Отже, перша категорія це ті спокуси, які можна було назвати як спокусу «задовольнити законну потребу протизаконним способом». Хіба Христос не потребував хліба, хіба він не зголоднів, хіба це протизаконно їсти хліб? звичайно, ні! але те, що запропонував сатана Ісусу Христу, так це його законну потребу або потребу задовольнити протизаконним засобом.

Друга спокуса - це маніпулювати Богом, щоб досягти своєї мети. Пам'ятаєте, ще на першій лекції я говорив про те, що певною мірою християни продовжують ідолопоклонство стосовно Бога, Бога-батька. Намагаючись змусити Бога щось робити, щось дати, якось вчинити, якось відреагувати, як ми хочемо. І нам здається, що нам достатньо щось зробити, щоб змусити Бога чинити подібним чином. І третя спокуса – це

досягти правильної мети неправильним шляхом.

Ці три категорії включають усі спокуси, якими ми можемо тільки спокуситися. І одна з ваших спокус потрапляє або в одну, або в іншу, або в третю категорію.

Подивимося на першу спокусу. Це спокуса, коли сатана запропонував Ісусу Христу з каміння зробити хліб. У спокусі ти концентруєшся на дрібницях, нерозумінні ціни, важливості наслідків. Ти думаєш - я тільки поклав їй руку на плече, тільки відкрию цей сайт, я тільки передзвоню йому, тільки раз дам йому поцілувати мене.... Коли сатана спокушав Христа, зробити хліб із каміння, на вагах, як я вже казав, було моє і ваше спасіння і порятунок всього людства, а не питання хліба. Бо тільки безгрішний Христос міг визволити світ. При спокусі на вагах ваше майбутнє, ваші близькі, майбутнє ваших близьких і звичайно ж ваші стосунки з Богом. Коли ти стикаєшся зі спокусою, то здається що йдеться про якусь дрібницю, про щось таке незначне. Це всього лише одна дрібниця, всього лише один раз, лише зараз, це більше ніколи ніде не повториться, чому б ні, адже це ж така дрібниця .... Але насправді це не дрібниця. І цікаво те, що ми це розуміємо коли бачимо це в житті інших, спостерігаючи з боку, або в кіно, або в книгах, які ми читаємо, розуміючи до яких наслідків це приведе.

Людина повторює - іншого виходу немає, я не можу інакше, мені нічого не залишається, я просто змушений. Але коли ти дивишся на цю ситуацію з боку, ти розумієш що вихід є, можна по-іншому, можна інакше, є як вчинити по-іншому. Коли ти це не дивишся з якогось боку, коли це стосується саме вас - чомусь ви не можете побачити цього. В результаті страждаєте не тільки ви, але й близькі вам люди. Ви випробували це на собі, тому що ваша мама не змогла сказати якійсь спокусі "ні", ваш батько не зміг перемогти гріх і тепер ваша сім'я розбита, і ваші стосунки зіпсовані. Ви самі, коли оглядаєтеся назад хотіли б повернутися і виправити свої помилки, ситуації коли ви піддалися спокусі. Це ті ситуації, коли оглядаючись назад ти розумієш - так треба було вчинити по-іншому, та треба було сказати мені те, був інший вихід, була інша можливість. Але ми так не зробили... І знаєте що найстрашніше - ви руйнуєте ваші стосунки з Богом. Ви відчуваєте осуд сумління знову і знову, а потім ви починаєте думати - байдуже. Гріх віддаляє вас від Бога і ви йдете з церкви. Це не від того, що ви стали атеїстом і пішли з церкви, а від того, що гріх зруйнував ваші стосунки з Богом. У центрі кожної спокуси питання - чи можу я довіряти Богу, чи він подбає про мене, чи він дасть мені, чи він не залишить мене. Адже по суті Христос стикався з тим самим. Коли він був голодний і йому хотілося хліба, як і кожному з нас хочеться їсти.

Він протистояв спокусі сатани та повинен був покладатися на Бога Отця в надії, що той його нагодує, що той задовільнить його потребу. І коли ми стикаємося з подібною ситуацією, ми говоримо, але якщо я зараз не зроблю, якщо я зараз не виконаю, якщо я не піду на цей протизаконний, проти свого сумління, проти слова Божого, проти волі Божої вчинок, то я загину. Я залишуся голодним, я ніколи не вийду заміж, у мене ніколи не буде дітей, я ніколи не зможу купити, я ніколи не доб'юся, я ніколи не отримаю... В цьому випадку ми говоримо про те, що по суті, я повинен взяти кермо правління у свої руки, я маю щось зробити і якщо я не зроблю, то все загине. І ми саме цим виявляємо недовіру Богу. А що Бог у цій ситуації? Невже він мене залишив? невже він назавжди від мене відмовився? невже він мене покинув? Або ви довіряєте Богу або кажете - якщо я це не зроблю, то.... І ось тут, чи довіряю Богу, чи я беруся за справу.

І в цьому випадку вам потрібно навчитися поставити на паузу і сказати: " спокуса, ти не вкрадеш моє майбутнє, мою сім'ю, і що важливо, мої стосунки з Богом. Боже, я чекаю твого втручання." В цьому випадку досить було трохи почекати Христу, як Бог Отець посилає своїх ангелів, які служать йому. Досить нам виявити трохи терпіння, як Бог відгукнеться. Бог проведе нас через випробування, виявить свою любов, милість, турботу і надішле те, чого ми потребуємо. Але, якщо я роблю гріх, піддаючись спокусі, я практично говорю - Бог я тобі не довіряю, ти про мене не можеш подбати, ти не зробиш для мене, якщо я сам не візьмуся за справу. Кожна спокуса - це випробування моєї довіри Богу. Тільки уявіть собі ситуацію - ти сидиш один чи одна і ніхто не звертає на тебе увагу. Ти чесно працюєш і розумієш, що на ті чесно зароблені копійки ти не зможеш прожити. Всі платять цьому викладачеві та ще ніхто не отримав залік, не заплативши йому

Чи довіряю я Богу чи ні? Але не довіряючи Богу, ми порушуємо його заповідь і, як наслідок цього, залишаємо віру. Ще раз хотів би звернути вашу увагу на Євангеліє від Матвія, ми подивимося перших 4 вірші 4 розділу.

Потому Ісус був поведений Духом у пустиню, щоб диявол Його спокушав.

2 І постив Він сорок день і сорок ночей, а вкінці зголоднів.

3 І ось приступив до Нього спокусник, і сказав: Коли Ти Син Божий, скажи, щоб каміння це стало хлібами!

4 А Він відповів і промовив: Написано: Не хлібом самим буде жити людина, але кожним словом, що походить із уст Божих.

Тож друзі, перша спокуса. Що ми можемо почерпнути собі? Це цитата зі старого заповіту - п'ятикнижжя якщо бути точним, Повторення законну 8:

3 11: 14 і 17: 18, де Мойсей нагадував, що Бог посилав хліб на кожен день і що народ Божий, увійшовши в обіцяну землю, не покладався на себе, але на Бога.

Коли приходить спокуса, треба навчитися зупинитися і просити Божого втручання, а не самому братися до справи. Якщо ви припините довіряти Богу, то не будете більше підкорятися його заповідям. А порушуючи його заповіді, ви руйнуєте свою віру. Але коли ви чекаєте Божого втручання, зростає ваша віра та зміцнюються ваші стосунки з Богом. Отже, це перша спокуса - навчитися чекати.

Це завжди більше, ніж мені здається. Спокуса це не просто якась дрібниця. На вагах набагато більше, ніж я можу собі уявити. Друга спокуса - це уривок, який знаходиться так само в Євангелії Матвія. Ми подивимося 4 розділ з 5 по 7 вірш.

5 Тоді забирає диявол Його в святе місто, і ставить Його на нарижника храму,

6 та й каже Йому: Коли Ти Син Божий, то кинься додолу, бо ж написано: Він накаже про Тебе Своїм Ангелам, і вони на руках понесуть Тебе, щоб об камінь коли не спіткнув Ти Своєї ноги.

7 Ісус відказав йому: Ще написано: Не спокушуй Господа Бога свого!

Питання - чому сатана пропонує Ісусу кинутися вниз?

Це послужило б доказом його божественності для юдейських лідерів і гарантувало б його прийняття ізраїльським народом. Вони навіть вірили, що Місія несподівано з'явиться в храмі. Те, що сатана пропонував, змусити Бога Отця підкоритися плану Сина. Це найпоширеніша спокуса для віруючих, для тих хто серйозно ставиться до Біблії – розробити свій план та залучити Бога до його виконання. Подивіться друзі, ситуації - ти не вивчив іспит, але молишся, читаєш Біблію, відвідуєш групу і чекаєш, що Бог втрутиться. Ти просиш друзів молитися і сподіваєшся отримати хорошу оцінку. Ти не був мудрим розпорядником з грошима, кілька екстравагантних покупок, не заплановані витрати, і коли нічого немає - ти молишся і постиш. Згадуєш уривки, що Бог повинен подбати, інакше це буде погане свідчення для оточуючих. Навіть є такий термін, який характеризує цю нерозсудливість - "ми зробили крок віри". Що це насправді означає? У нас є ідея, ми не провели достатньо дослідження, ідея суперечить здоровій логіці та мудрості, ми ні з ким не радилися і швидше за все це не буде працювати. А потім ми питаємо - Господи, чому ти не відповів на мою молитву? Але друзі, Бог - Владика, а не Джин у лампі. Не можна маніпулювати Богом і змусити щось робити від вашого імені. Це знову ж таки, те саме ідолопоклонство про яке ми читали, коли

Ваалові пророки намагалися спровокувати Ваала зробити те, що вони хотіли. Деякі християни намагаються робити так само.

Хочу звернути вашу увагу на такі уривки. Це книга Вихід 17 розділ з 1 по 11 вірш і Повторення закону 6 розділ 16 вірш, тут сказано:

16 Не будете спокушати Господа, Бога вашого, як спокушали ви в Массі.

Відповідаючи сатані, Христос звертався до тієї старозавітної історії, цитуючи повторення закону. Ми маємо співпрацювати з Богом, а не маніпулювати Ним.

Хотів поділитися з вами спостереженням Ренді Стенлі: «Люди, які найбільше зневірилися в Бозі, ніколи йому повністю по-справжньому не довіряли. Такі люди не підкорили свою волю Богу, а намагалися Їм маніпулювати. Такі люди не чують Бога і не хочуть його слухати. Вони думають, що чують його, коли складається все добре. І дивуються коли життя йде не за їхнім планом».

Я б хотів запропонувати таку гарну практичну пораду. Ранок починати молитвою: «Нехай буде воля Твоя і якщо обставини складаються не так, як мені хочеться, я все одно довіряю Богу. І живу не для себе, але для Твоєї слави».

Тут є приклад з вітром, коли ти його не відчуваєш коли біжиш. Коли ви йдете набережною, гуляєте або біжите, і вітер вам у спину, ти не відчуваєш його коли біжиш, але варто тільки обернутися і ти відразу ж відчуваєш вітер. Так і люди, що біжать у своєму напрямку, не бачать і не чують Бога. Послухайте свої молитви - або ви просите нехай буде так, як ти хочеш, або ви говорите нехай буде так, як я хочу. Або коли приходять важкі обставини ви кажете - Бог зробить все для своєї слави як завгодно. Або ви кажете, чому Бог так вчинив, чому Бог припустив це в моєму житті? Бог говорить найголосніше до тих, хто найбільше смиренний. Отже, це друга спокуса. Третя спокуса - це бажання досягти правильних цілей, але неправильними методами. Ви цілеспрямовані та амбітні – і це добре, бо Бог створив нас такими, але вас, як нікого іншого, може стерегти спокуса зрізати на дистанції, зробити щось протизаконне, піти на компроміс зі своєю совістю та порушити Писання. Але це лише раз, це лише на якийсь час. В такий момент ви відкриваєте для себе, хто ви є насправді та чиї ви.

Давайте подивимося з вами уривок з Матвія, це буде теж 4 розділ з 8 по 10 вірш.

8 Знов диявол бере Його на височезную гору, і показує Йому всі царства на світі та їхню славу,

9 та й каже до Нього: Це все Тобі дам, якщо впадеш і мені Ти поклонишся!

10 Тоді каже до нього Ісус: Відійди, сатано! Бож написано: Господеві Богові своєму вклоняйся, і служи Одному Йому!

Зміст третьої спокуси - сатана пропонує Христу владу над всією землею, тому що після гріхопадіння він отримав цю владу, а Христос для того і прийшов, щоб відновити, повернути цю владу. І ось у сатани є варіант - без хреста та муки розп'яття. Все, що потрібно було Христу, поступитися своїми принципами. Ось як пише один відомий актор - я на жаль, забув хто саме, ось що він сказав: «Коли я був дитиною, щовечора я молився до Бога про новий велосипед. І коли я зрозумів, що Бог у своєму провидінні не дасть мені велосипеда, не дасть мені те що я прошу, я вкрав велосипед і попросив прощення у Бога». Багато людей роблять подібним чином. Бачачи те, що Бог не хоче дати нам те, чого ми так сильно просимо, люди переступають це бажання, волю, порушують Божі заповіді та роблять те, що вони хочуть. І цікаво те, що коли ми домагаємося того, що ми хотіли, приходить питання - чи Бог зі мною? Серце наповнюється почуттям порожнечі. Та коли приходить нова спокуса, ти думаєш що повинен вчинити так само як і раніше. І знову постає питання - чи я можу довіряти Богу?

Хочу прочитати уривок з книги Повторення закону 6 розділ з 10 по 13 вірш:

10 І станеться, коли Господь, Бог твій, уведе тебе до того Краю, якого присягнув був батькам твоїм, Авраамові, Ісакові та Якову, щоб дати тобі великі та гарні міста, яких ти не будував,

11 та доми, повні всякого добра, яких ти не наповнював, і тесані колодязі, яких ти не тесав, і виноградники та оливки, яких ти не садив, і ти будеш їсти й наситишся,

12 стережися тоді, щоб ти не забув Господа, що вивів тебе з єгипетського краю, з дому рабства!

13 Бійся Господа, Бога свого, і Йому будеш служити, і Йменням Його будеш присягати.

Отже, ми бачимо, що в цьому випадку, цитата яку наводить Христос, підсумовує наказ, який Господь давав Мойсеєві. Мойсей нагадував ізраїльському народу про те, що все що вони мають і чого тільки досягли або досягнуть - це лише завдяки Богу і від Бога. То чому не можна довірити своє майбутнє Богові, якщо озираючись назад у минуле, ми бачимо, як Господь вже благословив нас? Бог не став менше, слабше або менш зацікавлений у мені. Знаєте, чого Христос хотів? Так, він прийшов отримати царства світу, але ще більше він хотів мати постійні стосунки з Богом Отцем. І залишаючись вірним Богу, в кінці він отримав і те, та інше.

Він і зберіг стосунки з Отцем і отримав усі царства світу.

Коли ми піддаємося спокусі і йдемо на компроміс, щоб отримати царство світу, то, на жаль, ми втрачаємо те та інше. Ми не отримуємо обіцяного, і псуємо стосунки з Батьком. У цьому випадку я міг би згадати свою історію, свого роду урок, який одного разу Бог зробив мені в житті. Це було в далекому дев'яносто другому році, коли я мав можливість вступити до ірпінської біблійної семінарії та виявилось так, що мої вступні іспити в семінарію накладалися за часом з моїми завершальними іспитами, захистом дипломної роботи в технікумі. Я звернувся до директора з проханням, щоб вони втрясли цю накладку, він подивившись на мене запитав - в яку семінарію я хотів би поступати та прямо попередив, що я шукаю собі проблеми на голову. На цьому наша бесіда закінчилася і вже пізніше, коли підходив час для захисту диплома, я бачив, що ні куратор мого проєкту, ні інші відповідальні, нічого не робили, я просто підійшов і запитав свого викладача – що відбувається?

На щось та, з якимось награним подивом сказала що вона ніколи не чула, про те, що я просив про щось подібне або щоб хтось їй давав розпорядження. Я почав питати в інших відповідальних людей за мій дипломний проєкт. Пізніше, зустрівшись із завідувачем факультету, я поставив йому подібне питання, на що почув пряму відповідь де він сказав - ну Сергій, обирай, або ти матимеш свій диплом про чотири роки навчання в технікумі, або ти вступаєш до семінарії. Звичайно на той час мені було шкода, скажу чесно, чотири роки витрачені були марно. Я розумів що цей диплом, за ради якого я вчився чотири роки, за ради якого написав дипломну роботу, я не отримаю. Але для мене було важливіше йти та вступити до семінарії. Після того я прийняв рішення і сказав, що я однозначно вступаю в семінарію, навіть ціною свого диплома. Бог здійснив диво. І ви знаєте, що після того рішення, яке було прийнято у моєму серці, Бог змінив обставини. Спеціально заради мене була створена комісія. Директор комісії був якийсь високопоставлений начальник на хімзаводі, я навчався у хіміко-механічному технікумі, там я один у супроводі кількох викладачів, прийшов, розгорнув свої усі ватмани, буквально за кілька хвилин захистив свій проєкт та отримав хорошу оцінку. В результаті я вдячний Богу, що він благословив мене. І в цей момент довіри, коли я став поклатися не на себе, а на Бога, я побачив і Божу славу і не втратив свого диплома і можливості вчитися в семінарії. Це був яскравий урок для мого подальшого життя у всіх обставинах, якими б вони не були, я повинен завжди довіряти Богу і поклатися на те, що він не байдужий до мене і він любить і дбає, і зробить все найнеобхідніше чого я потребую. Нехай Господь благословить і вас у цьому. А я вдячний вам за вашу увагу.

